

1912 4 Απριλίου

ΑΡΙΘΜΟΣ 57

236

ΕΠΗΛΟΜΑΙ

Ἐν Ἐφορῆσιν ἑλληνικαῖς Φρα. 32
Ἐν Ἐφορῆσιν ἑθνογενεῖς, Ἑβραϊκῆς,
τῆς Ἑβραϊκῆς ἑβραϊκῆς καὶ ἑλληνικῆς 40
Ἐν Ἐφορῆσιν ἑβραϊκῆς 125

ΔΙΕΘΝΕΣ JOURNAL "ETHNOS", BRAILA
Γραφεῖο Ἐπὶ τῆς ἑβραϊκῆς καὶ ἑλληνικῆς
PIATA SF. ARCHANGHELI
BRAILA (ROUMANIE)

Παιδικὴ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσίαν
ἔχει τὸ Βουκουρεστίον

Ἄριστος Μακελλίνος εἰναιτι ἀλλή
πάλαι ἄριστος τῆς Διονυσιοπόλεως
(Β.δ.λ. 27 Κερ. 4). Ὁ δὲ Ἄριστος
Φωδῆρος λίγη αὐτὴν πλησίσματα
τῶν ἑθνογενεῖς καὶ τῶν ἑθνογενεῖς
ἀλλή, ὁ δὲ ἄριστος Κωνσταντῆνος Πα-
καρτογενεῖς τελεσθεῖς αὐτὴν παρὰ
τὸ χωρίον Κόστωλθα, 9-10 ἄρισ-
κίμενον μακρὰν τῆς Βαρκῆς. (Ἑλλ.γ.
ιστ. Τομ. Γ'. σελ. 231 ἐκδ. Α'. Ὁσα
αὐτῶν σελ. 107). Ἄλλ' ἡ πα-
ροῦσά ἐπιγραφή τῶν ἄριστων ἑθνογενεῖς
εἰναιτι ἄριστος εἰναιτι εἰς τὸν
ἑθνογενεῖς κόσμον, καὶ εὐχὴ ἑθνο-
γενεῖς, ὅτι ἑθνογενεῖς ἑθνογενεῖς.
(Ἐθ. ἑθνογενεῖς ἑθνογενεῖς σημά-
σιον ἑθνογενεῖς Νεοῦ, ἔτος 1896).
Ἐπὶ τῆς ἑθνογενεῖς τῆς ἑθνογενεῖς
ἀριστοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1901 ἀνα-
σκαπτομένου ὑπογείου τινος ἐν τῇ ἑθνο-
γενεῖς τῆς πόλεως Βαρκῆς, εὐρήθη
ἡ εἰς εἰς χρόνους μεταγενεστέρους
τῶν ἑθνογενεῖς ἀνήκουσα ἀγνώστου
ἐπιγραφῆς.

ET I MEMORIAL ANIATIA FIRMI
NE CONIUGI RARISSIMO QUAE VIXIT
MOCUM ANI XXIII MATRIS SECUNDUS
DECOS MARITVS SPERIT MEFONI
EIT IZENTOYTOYIHOYHOYKITE
HIFROGEPAMENHΘEHEHIAAΛON
ETEPONOEIMALDEHTTAMHΘEΘB
KATINOMESSEHTONHNAKΘE

Ἐπὶ τῆς
Eternal memorial aniatia Firmi
ne conjugii rarissimo quae vixit
mocum anii XXIII matris secundus
decos maritus fecit mo poni
Ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐπιγραφῆς ἑθνογενεῖς
ἡ προγενεστικῆς ἐπιγραφῆς ἄλλων
ἑθνογενεῖς εἰναιτι τῆς ἐπιγραφῆς ΧΒΦ
καὶ τῆς ἑθνογενεῖς πάλαι ΧΒΦ
(Μαθηματικῆς ἀριστοῦ τῶν ἐπι-
γραφῶν)

Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἀριστοῦ
ἑθνογενεῖς
συνέγραψε ἐπιγραφῆς, ἡ ἑθνογενεῖς
μετ' ἑθνογενεῖς 23, Μαῖος εἰναιτι
ἑθνογενεῖς (ἡ τῆς ἐπιγραφῆς Μαῖος)
ἡ ἀριστοῦ (εἰναιτι) εἰναιτι εἰ-
θρογενεῖς.

μον.
Τὸ μόνον ἀγνοεῖ ἐξ ἀπάντων τῶν
ἀριστοῦ ἑθνογενεῖς εἰναιτι ἡ ἀριστοῦ
ἑθνογενεῖς τῶν ἑθνογενεῖς
ἑθνογενεῖς, ἡ ἑθνογενεῖς τῶν ἑθνογενεῖς
ἑθνογενεῖς χαρακτικῶν ὡς ἀριστοῦ
ἑθνογενεῖς.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΔΑΘΗΝΩΝ

Τὸ μόνον ἀληθές ἐξ ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω θρόνων εἶναι ἡ ἀναμνηστικὸς βελίσιος τῶν ἰταλορωμαϊκῶν ἀρχαίων, ἡ ἀναμνηστικὴ ἡμερὶς ἐπισημασθεῖσα ἀπὸ τῶν ἐγκάρδιον συνεννόησιν.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ „ΟΔΗΣΣΟΥ” (ΒΑΡΝΗΣ)

(Συνέχεια τοῦ προηγουμένου)
Ὁ Μάρκος Ἀντώνιος Γορδιανὸς εἶναι ὁ Ρώμης αὐτοκράτωρ Γορδιανὸς ὁ νεώτερος, βασιλεύσας τῷ 238 μ. χ. καὶ μετὰ ἐξ ἔτη (244) δολοφονηθείς.
«Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, προστίθηναι ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ὀδησσεύ» ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κώμη Διόνα, ἦτο αὕτη ἡ Μαρκιανούπολις, καὶ οὕτως Ὀβιούπολις ἐκαλεῖτο, ὡς ἐπίστευόν τινες μέχρι τοῦδε, παραχρονίως τὸ ὄνομα ἐκ τῆς τουρκικῆς λέξεως Δερνέ—θησαυρός, οὕτως Μαριανούπολις—κόλις τῆς Παρθένου Μαρίας, ὡς ἔλεγον οἱ Σλάβοι, ἀλλὰ Μαρκιανούπολις.
«Πολλὴ ἀληθὴς συγχύσις ἐπικρατεῖ μέχρι τοῦδε περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς Μαρκιανούπολις παρὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ νεώτεροις, διότι ἐκ μὲν τοῦ

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1901 ἀνασκαπτομένου ὑπογείου τινός ἐν τῇ ἐνωσυνολικῇ τῆς πόλεως Βάρνης, εὐρέθη ἡ ἐξῆς εἰς χρόνους μεταγενεστέρους τῶν Ρωμαϊκῶν ἀνήκουσα δι' ἑλκωσσοῦ ἐπιγραφή.
ΕΤ : ΜΕΜΟΡΙΑ ΕΑΝΤΙΣΤΙΑ ΕΦΙΡΜΙ ΝΕΟΟΙΥΓΙΡΑΡΙΣΣΙΜΕΟΥ ΔΕΥΤΙΧΙΤ ΜΕΟΥ ΜΑΝΝ ΧΙΤΙΜΑΙΥΣΣΕΟΥ ΝΗΟΥΣ ΒΕΟΟΜΑΡΙΤΥΣΦΕΟΙΤ ΜΕΡΟΝΙ ΕΙΡΙΣΕΝΤΟΥΤΩΤΩΝΗΡΩΟΠΟΥΚΕΙΤΕ ΗΠΡΟΕΙΤΡΑΜΜΕΝΗΘΕΛΗΣΙΑΛΛΟΝ ΕΤΕΡΟΝΘΕΙΝΑΙΔΕΙΤΡΑΤΑΜΙΧΦΒ ΚΑΙΤΗΟΔΗΣΣΕΙΤΩΝΗΝΑΙΧΦΒ
Ἦτοι :

Eternal memorial anlistiae Firmi ne conjugii rarissime quae vixit mecum ann XXIII mairis secundus beos maritus fecit me poni
Ἐἴ τις ἐν τούτῳ τῷ Ἠρώφ ἔπου κεῖται ἡ προγραμματικὴ θέλησι ἄλλον ἕτερον θείναι δῶσι τῷ ταμίῳ ΧΒΦ καὶ τῇ Ὀδησσεύτων πόλι ΧΒΦ (Μεθερμήνευσις ἀμφοτέρων τῶν ἐπιγραφῶν)

Ἐἴ αἰωνία μνήμη τῆς ἀρχιερείας Φιρμίνης συζύγου σπανιωτάτης, ἧτις ἐζησε μετ' ἐμοῦ ἔτη 23, Μαῖος δευτέρου (ἡ ἀναμνηστικὴ τελευταία Μαΐου) ὅτι ἐκείνη ἡμερὶς ἐπέκειντο ἐπὶ τὸν συζυγὸς ἀνεμνήσειν.

Ἐἴ τις ἐν τούτῳ τῷ Ἠρώφ ἔπου κεῖται ἡ προγραμματικὴ θέλησι ἄλλον ἕτερον θείναι δῶσι τῷ ταμίῳ ΧΒΦ καὶ τῇ Ὀδησσεύτων πόλι ΧΒΦ (Μεθερμήνευσις ἀμφοτέρων τῶν ἐπιγραφῶν)

Ἐἴ τις ἐν τούτῳ τῷ Ἠρώφ ἔπου κεῖται ἡ προγραμματικὴ θέλησι ἄλλον ἕτερον θείναι δῶσι τῷ ταμίῳ ΧΒΦ καὶ τῇ Ὀδησσεύτων πόλι ΧΒΦ (Μεθερμήνευσις ἀμφοτέρων τῶν ἐπιγραφῶν)

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς ἐξάγεται ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἡ γραφῆ τῆς λέξεως Ὀδησσεύς εἶναι ἡ ἐπικρατεστέρα. Ἐν παρόῳ δὲ ἀναφέρομεν, ὅτι παρὰ τῇ διὰ θέσει εἰς βάθος δύο πήχειων ἀσώπῳ ἐν ὑπογῶ ἀνεσκάφη ἕτερος λίθος μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς :

ΙΑΣΕΙ ΙΑΑ ΡΟΥΘΥ ΡΑΤΗΡ ΓΥΝΗ ΔΕΙΠΕ ΡΙΓΕΝΟΥ

Ἦτοι : Ἰασέα (Ἰά: εἰ) Ἰάρου θυγάτηρ γυνὴ δὲ Πιργένου Χαίρης (Ἰδὲ Ἀρχαιολογικὰ Ἐφημ. «Φωνή»